

PARAULA I VIDA

«La caritat de Crist ens urgeix» (2Co 5,14)

Estem preparant la vinguda del Senyor, i el Nadal ja s'apropa, ja és a les portes. Si Jesús es feu infant, i va néixer pobre a Betlem; si patí el destí de tants refugiats i emigrants a Egipte; si fou perseguit i després ocupà un lloc «descentrat» de la història, a Natzaret (¿pot sortir res de bo de Natzaret?), si es deixà crucificar «perquè tinguéssim vida i vida abundant»... això ¿no reclama de nosaltres que ens oferim amb Ell, que ens donem i acceptem les pobres i sofrències en unió amb Ell? ¿No deu esperar de nosaltres que sapiguem servir-lo en la persona dels germans que ens necessiten, de tots els qui són el nostre «proïsme»? Demanem-li de ser fidels a la donació que feu de si mateix, quan ens revelà l'amor infinit de Déu per la humanitat.

Per això en l'Església, tots i tot ha de ser per al servei i l'ajuda dels pobres, per tal d'eradicar la pobresa. Sant Pau ho proclama ben clar: «La caritat de Crist ens urgeix!» (2Co 5, 14), i el Papa Francesc ens ho recorda amb força: «La pobresa és el centre de l'Evangeli. Jesús va venir a predi-

car als pobres. Si traieu la pobresa de l'Evangeli, no entendreu res». Certament que a la nostra Diòcesi d'Urgell volem ser fidels al manament de l'amor i que la dimensió de la caritat viscuda sigui el fonament de totes les parròquies i institucions. No només per Nadal, i no només que fonamenti Càritas diocesana o les Càritas parroquials, sinó que l'amor i la solidaritat han de ser l'opció preferencial de tots els cristians i de tot el que humilment anem realitzant com Església, cridada a ser «comunitat d'amor». Escoltem i posem en pràctica el missatge de Jesús tan bellament expressat en la paràbola del bon Samarità (Lc 10,25-37), que el retrata a Ell, que va venir a salvar la humanitat que jeia prostrada al camí, davant la indiferència de molts. La caritat cristiana compromesa és la resposta a les situacions de necessitat i d'indigència. Una resposta que cerca mitjans i persones al servei dels qui ens necessiten. Una resposta competent, carregada d'humanitat, que no es queda en moments puntuals, i que és donada per part de gent ben formada en «les aptituds del cor», que estima tothom com una con-

seqüència que es desprèn de la seva fe.

La caritat cristiana consisteix a descobrir on es necessita l'amor i actuar en conseqüència, i això realitzat com a comunitat cristiana, amb programació, previsió, voluntariat i alhora en col·laboració amb d'altres institucions semblants i amb les administracions públiques. Perquè la caritat cristiana que intentem viure, no vol actuar per altres objectius que no siguin estimar les persones amb un amor gratuït, promoure el seu creixement i desenvolupament, i aconseguir una societat més solidària i inclusiva, que es guïï per la justícia.

En aquest diumenge fem la col·lecta per Càritas parroquial i Càritas diocesana. Gràcies a tots els qui feu possible amb els vostres ajuts i amb la vostra col·laboració que Càritas pugui continuar essent fidel al seu gran lema, d'ajuda solidària i de caritat viscuda: «Ajuda'ns a ajudar!». I no deixem el propi compromís de vida al servei dels germans. Nadal ens hi convida i «la caritat de Crist ens urgeix» (2Co 5,14).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El Nunci visita la Llar de Sant Josep

El dia 7 de novembre, Mons. Renzo Fratini, Nunci apostòlic a Andorra i a Espanya, acompanyat del Conseller de l'Ambaixada, Mons. Gian Luca Perici, van visitar acompanyats de l'Arquebisbe d'Urgell, del Vicari General, Mn. Ignasi Navarri, i del Secretari, Mn. David Codina, la Llar de Sant Josep a La Seu d'Urgell. El Sr. Nunci va presidir l'Eucaristia, a la qual també concelebrà Mn. Lluís Rourera, i va remarcar el seu goig de tornar a estar amb les religioses Germanetes dels Ancians Desemparats i la comunitat de gent gran que hi viu. Acabada la Missa esmorzaren a la Llar, pogueren saludar molts dels padrins residents i va tenir una breu trobada amb la comunitat religiosa.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'amor, el patiment i l'anhel (I)

Massa frivolitat embolcalla la més pura i intensa de les passions, la vertadera sal de la vida, el que mou secretament els fils de l'acció humana: l'amor. Els poetes més cursis de la humanitat l'han pintat com un carrincló obrir i tancar d'ulls, com un ensucrat festeig amb final feliç; com una dansa compassada; però l'amor, quan ix del cor, és passió, patiment, anhel i sofriment; voluntat i donació.

Una estranya mescla d'oposats fa emergir del centre de la bèstia el bo i millor que hi ha en ella,

però també el seu pitjor costat. És ric i és pobre a la vegada. L'amor és anhel, un desig que no s'esgota, que sempre vol més; però, a la vegada, és font de donació.

L'amor obra meravelles dins de l'ésser humà, el fa capaç d'actes d'insospitada generositat i d'entrega, l'eleva al pla dels déus. Com més estima una persona, més s'oblida de si mateixa, més es descentra dels seus pensaments de tal manera que, en aquesta excursió de l'oblit, es reconeix en els altres formant part del seu destí i de la se-

va història. Com escriu John Rawls, estimar algú significa no solament preocupar-se pel que vol i pel que necessita, sinó reforçar el sentit del valor de la seva pròpia persona.

El qui estima només té una obsessió, el bé de la persona estimada. Vol donar-se a l'altre, per embellir la seva vida, per fer-li més agradable l'existència. Vol salvar-la de les hores de nit, de la intrusa malaltia i de dolor nocturn.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

«Nos apremia el amor de Cristo» (2Co 5,14)

Estamos preparando la venida del Señor, y la Navidad ya se acerca, ya está a las puertas. Si Jesús se hizo niño, y nació pobre en Belén; si sufrió el destino de tantos refugiados y emigrantes en Egipto; si fue perseguido y luego ocupó un lugar «descentrado» de la historia, en Nazaret (¿puede salir algo bueno de Nazaret?), si se dejó crucificar «para que tuviéramos vida y vida abundante»... eso ¿no reclama de nosotros que nos ofrezcamos con Él, que nos entreguemos y aceptemos las pobreza y sufrimientos en unión con Él? ¿No debe esperar de nosotros que sepamos servirle en la persona de los hermanos que nos necesitan, de todos los que son nuestro «prójimo»? Pidámosle ser fieles a la donación que hizo de sí mismo, cuando nos reveló el amor infinito de Dios por la humanidad.

Por eso en la Iglesia, todos y todo debe ser para el servicio y la ayuda de los pobres, con el fin de erradicar la pobreza. San Pablo lo proclama bien claro: «¡Nos apremia el amor de Cristo!» (2Co 5, 14), y el Papa Francisco nos lo recuerda con fuerza: «La pobreza es el centro del Evangelio. Jesús vino a predicar a los pobres. Si sacáis la pobreza del Evangelio, no entenderéis nada». Ciertamente que en nuestra Diócesis de Urgell queremos ser fieles al mandamiento del amor y que la dimensión de la caridad vivida sea el fundamento de todas las parroquias e instituciones. No sólo en Navidad, y no sólo que fundamente Càritas diocesana o las Càritas parroquiales, sino que el amor y la solidaridad deben ser la opción preferencial de todos los cristianos y de todo lo que humildemente vayamos realizando como Iglesia, llamada a ser «comunidad de amor». Escuchemos y pongamos en práctica el mensaje de Jesús tan bellamente expresado en la parábola del buen Samaritano (Lc 10,25-37), que le retrata a Él, que vino a salvar a la humanidad que yacía postrada en el camino, ante la indiferencia de muchos. La caridad cristiana comprometida es la respuesta a las situaciones de necesidad y de indigencia. Una respuesta que busca medios y personas al servicio de quienes nos necesitan. Una respuesta competente, cargada de humanidad, que no se queda en momentos puntuales, y que viene dada por parte de gente bien formada en «las aptitudes del corazón», que ama a todos como una consecuencia que se desprende de su fe.

La caridad cristiana consiste en descubrir dónde se necesita el amor y actuar en consecuencia, y esto realizado como comunidad cristiana, con programación, previsión, voluntariado y al mismo tiempo en colaboración con otras instituciones similares y con las administraciones públicas. Porque la caridad cristiana que intentamos vivir, no quiere actuar por otros objetivos que no sean amar a las personas con un amor gratuito, promover su crecimiento y desarrollo, y conseguir una sociedad más solidaria e inclusiva, que se guíe por la justicia.

En este domingo tenemos la colecta para Càritas parroquial y Càritas diocesana. Gracias a todos los que hacéis posible con vuestras ayudas y con vuestra colaboración que Càritas pueda continuar siendo fiel a su gran lema, de ayuda solidaria y de caridad auténtica: «¡Ayúdanos a ayudar!». Y no dejemos el propio compromiso de vida al servicio de los hermanos. La Navidad nos invita a ellos y «nos apremia el amor de Cristo» (2Co 5,14).

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Mons. Vives participará a la JMJ a Panamá

L'Arquebisbe d'Urgell i Co-príncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, té previst participar el proper mes de gener a la Trobada Mundial de Jovenut que tindrà lloc a Panamá dels dies 22 al 27 de gener de 2019 juntament amb altres bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola i en representació de la Comissió episcopal de Seminari i Universitats, acompanyat pel Director del Secretariat, Rv. Sergio Requena, i el Director del Secretariat de Pastoral juvenil, Rv. Raúl Tinajero. L'Ambaixador de Panamá a Espanya i Andorra, Excm. Sr. Milton Cohen-Henríquez Sasso, amb motiu d'aquesta efemèride, va voler convidar una representació dels joves i els bisbes que participaran a la JMJ de Panamá, i el

passat dia 21 de novembre, a la seu de l'Ambaixada de Panamá a Madrid, coincidint amb l'Assem-

blea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, va oferir una recepció als participants.

25è aniversari d'obertura de l'Hospital Comarcal del Pallars.

L'Hospital Comarcal del Pallars (HCP) ha celebrat al llarg d'aquest any el 25è aniversari de la seva obertura. El dijous dia 25 d'octubre la Lira de Tremp va acollir l'acte de cloenda d'aquesta efemèride, amb la presència del Vicari general d'Urgell, Mn. Josep M. Mauri. Durant l'acte va tenir lloc una conferència destacada a càrrec del Dr. Bonaventura Clotet, cap de serveis de Malalties infeccioses de l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol i Director de l'Institut de Recerca de la Sida IrsiCaixa. Dins l'acte es va fer homenatge al primer nadó que va néixer a l'HCP. La història d'aquest centre es remunta a l'any 1521, en un edifici del carrer del Forn i de la mà del Dr. Jaume Fiella, es va obrir un hospital. Tres segles més tard es va traslladar a l'antic Convent dels Caputxins i es va convertir en

el Sant Hospital Fundació Fiella. L'any 1987 se signà un conveni amb l'ICS. Un any més tard va començar la construcció del nou hospital, en terrenys que la Fundació Fiella va cedir a la Generalitat.

Trobada de diaques d'Espanya.

El dia 14 de novembre va tenir lloc, a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid, la primera trobada de delegats de Diaques Permanents d'Espanya organitzada per la Comissió Episcopal del Clergat de la CEE. La trobada fou presidida pel Bisbe de Còria-Càceres, Mons. Francisco Cerro. D'Urgell hi va participar el Diaque permanent Mn. Josep Montoya.

La jornada va consistir en dues ponències i la presentació de quatre testimonis.

La primera ponència la va impartir D. Juan Carlos Mateos González sobre les claus teològiques i la dimensió pastoral del diaconat

permanent. La segona ponència va ser una lectura actualitzada de les normes bàsiques per a la formació dels diaques permanents, aprovades l'any 2013 per la CEE. El ponent fou el Bisbe de Còria-Càceres. La trobada es va cloure amb la celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. D. Francisco Cerro.

Càritas d'Urgell, amb els afectats a Indonèsia.

Càritas d'Urgell clou aquesta setmana la campanya pels afectats per les inundacions del passat mes d'octubre a Indonèsia, a la zona de Pale. La recaptació de donacions està a prop dels 8.000 euros, però s'espera encara el recompte de les darreres aportacions. Càritas d'Urgell va engegar una campanya en sintonia amb Càritas Espanya, per ajudar les famílies que han perdut familiars, les seves llars. Per ajudar també a la reconstrucció d'un país sotragat pel clima.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Jesús ens ha donat un programa simple per caminar cap a la santedat: el manament de l'amor a Déu i al nostre semblant» (27 de setembre).

@Pontifex: «La vida es torna més bonica quan descobrim que la nostra ànima només descansa en Déu» (28 de setembre).

@Pontifex: «El diumenge és el dia per dir-li a Déu: gràcies, Senyor, per la vida, per la teva misericòrdia, per tots els teus dons!» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Sota la teva protecció cerquem refugi, Santa Mare de Déu. No rebutgis les súpliques dels que estem en dificultat, ans lliura'ns de tot perill, oh Verge gloriosa i beneïda» (2 d'octubre).

Cloenda del 6è Festival Canòlich Music amb gran implicació dels joves

El cap de setmana del 16 i 17 de novembre, la Parròquia de Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra) s'omplí de joves procedents de diversos llocs, especialment d'Andorra i de diferents parts de Catalunya, per compartir la 6a edició del Festival Canòlich Music. A la missa, acte central de la trobada, es van trobar diverses generacions i prop d'un miler de persones en l'envelat preparat per a l'esdeveniment, pel Comú de Sant Julià de Lòria.

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va cloure l'Eucaristia animant els joves en el seguiment de la fe. L'Eucaristia fou presidida pel Rector de la parròquia, Mn. Josep Chisvert.

El Delegat de Joventut del Bisbat d'Urgell, Sr. Lluís Plana, s'ha mostrat molt content en la seva valoració per la implicació dels joves, dels voluntaris i dels artistes i grups, que fa que el festival sigui un referent i creixi any rere any. El Delegat d'Ensenyament i Rector de Sant Julià de Lòria, la parròquia organitzadora, Mn. Josep Chisvert, considera que el festival «és un espai de trobada i que a Andorra, en la seva vocació de cruïlla de camins, això té un gran valor». El Canòlich Music tingué molt bona acollida a la parròquia i al Principat per la seva vocació de donar un espai als joves on gaudir de la música i de l'encontre amb l'espiritualitat de manera positiva i sana.

Amb motiu del 70è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans, el Canòlich Music va triar aquesta temàtica com a eix de les activitats i reflexions del festival. Tant al matí com a la tarda del dissabte, es van organitzar tallers com el «Crist Xperience» o l'activitat a la natura «Els camins saludables dels drets humans», on els joves van fer un tram caminant vorejant el riu.

L'Eucaristia, l'acte central del Festival Canòlich Music, va aplegar novament centenars de persones de totes les edats, provinents d'Andorra, La Seu d'Urgell i les comarques properes, València, Tortosa, Lleida i Barcelona. Aquesta vegada, la celebració eucarística fou animada pel músic David Pradas, vinculat a la

Diòcesi d'Urgell, i el seu projecte visual i musical «David Pradas Project». La missa fou presidida per Mn. Josep Chisvert, i concelebrada pel Subdelegat de Joventut, Mn. Gabriel Casanovas, el Delegat de Joventut del Bisbat de Tortosa, Mn. Ivan Cid, el Delegat de Joventut del Bisbat de Lleida, Mn. Manel Mercader, i per d'altres capellans d'Urgell. L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, en acabar l'Eucaristia, va saludar els joves presents i animà els joves a viure la seva fe cristiana sense complexos i pors donant sempre testimoni de Jesucrist. La celebració va ser preparada per un equip format per Ramon Oromí, Xavier Coma i David Pradas, vinculats a la Pastoral Juvenil del Bisbat d'Urgell. A la celebració van assistir els membres de la corporació del Comú de Sant Julià, encapçalats pel Cònsol Major i diferents ministres del Govern d'Andorra així com nombrosos veïns de la parròquia i d'Andorra. El Festival Canòlich Music va néixer fa sis anys i cada any ha treballat un tema, amb la intenció de fer arribar els valors de l'Evangelí als adolescents i joves. Canòlich Music es divulga essencialment a través de les escoles, els mestres i animadors de la fe que estan interessats en desenvolupar aquestes dimensions en els joves. Compta amb el suport de la Delegació de Mitjans de Comunicació, que s'encarrega de la part visual de l'Eucaristia i de la retransmissió en directe per les xarxes socials i la pàgina web de la diòcesi.

Li oferiren presents: or, encens i mirra... i tu què li oferiràs?

Ja som al tercer diumenge d'Advent i en la preparació del Nadal, us proposo una reflexió... que oferim al Fill de Déu?

Com a cristians i com a Església, podem sentir el que Ell ens demana... però potser no ens tant fàcil de trobar-ho... sobretot si ho cerquem en els esplèndids catàlegs de regals que aquests dies circulen per les cases. Són tan atractius que acabem per posar-hi el nas i anem dient, des dels més petits als més grans, «ho vull». Però aquí no trobarem aquest present que ens demana Ell. El petit Infant que ha de néixer en una pobra menjadora d'una establia, no vol els presents dels catàlegs, no els necessita, vol de nosaltres el millor dels regals, aquell que surt del cor i ens empeny als altres: l'esperit de la caritat.

Aquest regal, que tots podem fer en aquests dies sants del Nadal, és el nostre compromís per canviar, transformar i fer créixer un món nou. Els llums, les nadales, els regals, les celebracions, fins i tot les nostres misses, si no estan plenes de compromís, no tenen sentit.

Som cridats a una acció que millori el món de les nostres famílies, dels nostres pobles i de les nostres parròquies. Hem de ser part de la solució del problema de la pobresa i l'exclusió social, que es viu a les nostres comunitats parroquials.

Aleshores podrem unir les nostres veus a la dels àngels per cridar amb totes les nostres forces: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor». L'Infant embolcallat en la menjadora d'una establia podrà somriure i haurem fet la millor de les ofrenes. I potser la pobresa del nostre món, les famílies a l'atur, els marginats de la societat, els immigrants i refugiats, els sense sostre, les dones maltractades, els infants i avis abandonats, poquet a poquet aniran deixant pas a un Regne d'Amor, on tots tindran el seu espai de dignitat i fraternitat.

Mn. Jaume Mayoral

Delegat episcopal de Càritas

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Dimarts [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé, Expectació del part, ano-

menada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dimecres [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; sant Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família màrtir; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dijous [Is 7,10-14 / Sl 23 /

Lc 1,26-38]. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Benjamí, patriarca; sant Macari, prevere i màrtir.

21. ■ Divendres [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Dissabte [1S 1,24-28 / Sl 15 / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xavièra Cabrini, vg. fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Mi 5,2-5a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Craçòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

Diumenge III d'Advent (C)

COMENTARI

El cristià, sempre content

El sentit d'aquest diumenge quan ens atansem ja a la celebració del Nadal s'expressa en: *Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem* (1a lectura). *Germans viviu sempre contents en el Senyor; ho repetixo, viviu contents* (2a lectura). I la raó la dona el mateix apòstol: *El Senyor és a prop*.

El motiu de la nostra alegria és la proximitat del Nadal, del naixement del Salvador. És això el que també subratlla la primera lectura: *No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans, el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre com a Salvador poderós. Per això, renova el teu amor... crida de goig*.

És el diumenge *Gaudete*, d'acord amb les paraules del mateix apòstol: *Viviu sempre contents en el Senyor; ho repetixo, viviu contents*. I dona unes raons concretes d'aquesta alegria: *No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies*. El resultat: *la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist*. Pregària, confiança en Déu i com a fruit la pau.

Però l'alegria no ve de fer el que es vulgui sinó de la capacitat de compartir tot el que tenim amb els nostres germans. Això és el que ensenyava Joan en el desert: *Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres*. Cal també ser honorats i no exigir més del que és just. És el que recomana als cobradors d'impostos: *No exigiu més del que està establert*. I al guardes: *No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo, accontenteu-vos de la vostra soldada* (evidentment no vol dir que no s'hagi de millorar la pròpia situació si es pot, però no per la força). Aquesta forma d'ensenyar meravellava la gent que es preguntava: *No serà potser el Messies? Malgrat les exigències de la nostra fe, l'Evangeli és sempre bona notícia: Joan anunciava al poble la bona nova*.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

▶ Salm responsorial (Is 12)

R. *Aclama'l ple de goig, perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels.» R.

Canteu al Senyor, que ha fet coses glòries. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repetixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.» Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert.» Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; accontenteu-vos de la vostra soldada.» La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga.» Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

▶ Lectura de la profecia de Sofonías (Sof 3,14-18a)

Alégrate hija de Sió, grita de gozo Israel, regocíjate y disfruta con todo tu ser, hija de Jerusalén. El Señor ha revocado tu sentencia, ha expulsado a tu enemigo. El rey de Israel, el Señor, está en medio de ti, no temas mal alguno. Aquel día se dirá a Jerusalén: «¡No temas! ¡Sió, no desfallezcas!». El Señor tu Dios está en medio de ti, valiente y salvador; se alegra y goza contigo, te renueva con su amor; exulta y se alegra contigo como en día de fiesta.

▶ Salmo responsorial (Is 12)

R. *Gritad jubilosos, porque es grande en medio de ti el Santo de Israel.*

«Él es mi Dios y Salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación». / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

«Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso». R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sió, / porque es grande en medio de ti el Santo de Israel. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,4-7)

Hermanos: Alegraos siempre en el Señor; os lo repito, alegraos. Que vuestra medida la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo, la gente preguntaba a Juan: «Entonces, ¿qué debemos hacer?». Él contestaba: «El que tenga dos túnicas, que comparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo». Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «Maestro, ¿qué debemos hacer nosotros?». Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido». Unos soldados igualmente le preguntaban: «Y nosotros, ¿qué debemos hacer?». Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie con falsas denuncias, sino contentaos con la paga». Como el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego; en su mano tiene el bieldo para aventar su paja, reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga». Con estas y otras muchas exhortaciones, anunciaba al pueblo el Evangelio.